

Calea Către Hristos

Studii Biblice

Dovada adevăratei ucenicii

8 - 16

(1) CU CE ESTE COMPARATĂ LUCRAREA DUHULUI SFÂNT ÎN ACEST VERSET?

Ioan 3:8

Studiu Aprofundat: Ecclesiast 11:5; Fapte 2:2; 4:31; Ioan 3:5

Cineva poate că nu va ști să ne spună exact timpul, locul sau să redea întregul șir al împrejurărilor din procesul convertirii sale. Asemenea vântului care este invizibil, dar ale cărui efecte sunt văzute și simțite în mod neîndoios, tot așa este și cu Duhul lui Dumnezeu în lucrarea Lui asupra inimii omului. Puterea aceasta regeneratoare, pe care nici un ochi omenesc nu o poate vedea, dă naștere unei vieți noi în suflet și creează un om nou, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. În timp ce lucrarea Duhului este tăcută și imperceptibilă, efectele ei sunt vizibile. Dacă inima a fost reînnoită prin Duhul lui Dumnezeu, viața va da mărturie despre acest fapt.

(2) CUM SE POATE REÎNNOI INIMA ȘI SCHIMBA VIAȚA?

---

2 Corinteni 5:17

Studiu Aprofundat: Ezechiel 11:19, 20; 36:26; 18:27-31; Efeseni 2:10; 4:23, 24; Romani 6:4-6; 8:10

În timp ce noi înșine nu putem face nimic pentru schimbarea inimilor noastre sau pentru a ne aduce în armonie cu Dumnezeu, în timp ce nu ne putem încrede deloc în noi înșine sau în faptele noastre bune, viața noastră va dovedi dacă harul lui Dumnezeu locuiește sau nu în noi. Se va observa atunci o schimbare în caracterul, obiceiurile și preocupările noastre. Contrastul va fi clar și categoric între ceea ce am fost și ceea ce suntem. Caracterul se descoperă nu prin fapte sau rele săvârșite în anumite ocazii, ci prin tendința continuă manifestată în cuvintele și faptele noastre zilnice.

Este adevărat că este cu putință să se dea pe față o corectă purtare exterioară și fără puterea reînnoitoare a Domnului Hristos. Plăcerea de a fi un om cu influență și dorința de a fi onorat de ceilalți pot produce o viață ordonată. Respectul de sine ne poate face să evităm orice ar însemna o aparență rea. Și o inimă egoistă poate face acte de generozitate. Prin ce mijloace vom putea ști atunci de partea cui suntem?

A cui este inima noastră? Cu cine se ocupă cugetele noastre? Despre cine ne place să vorbim? Cui închinăm cele mai calde sentimente și cele mai

bune energii ale noastre? Dacă suntem ai Domnului Hristos, atunci cugetele noastre vor fi pline de El și cele mai plăcute sentimente se vor îndrepta spre El. Atunci tot ceea ce avem și tot ceea ce suntem vor fi consacrate Lui. Atunci vom dori să purtăm chipul Lui, să respirăm spiritul Său, să facem voia Sa și să-I fim plăcuți în toate lucrurile.

(3) CE TRĂSĂTURI DE CARACTER VOR DEVENI EVIDENTE ÎN VIAȚA NOASTRĂ DACĂ SUNTEM CU ADEVĂRAT NĂSCUȚI DIN NOU?

Galateni 5:22, 23

Studiu Aprofundat: Galateni 5:16, 17; Psalmi 92:12-14; Matei 12:33; Luca 8:14, 15

Aceia care devin oameni noi în Isus Hristos nu se vor mai potrivi pe viitor plăcerilor de mai înainte, ci prin credința în Fiul lui Dumnezeu vor călca pe urmele Lui, vor reflecta caracterul Lui, curățindu-se după cum El este curat. Ei găsesc plăcere în lucrurile pe care cândva le urau și urăsc ceea ce iubeau cândva. Cei îngâmfați și încrezători în sine devin blânzi și smeriți cu inima, cei ușuratici și încăpățânați devin serioși și gata să asculte. Bețivii devin abștinenți, iar desfrânații curați. Obiceiurile deșarte și extravaganta lumii păcatului sunt date la o parte. Creștinii vor căuta nu “podoaba de afară”, ci “omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit” (1 Petru 3,3.4).

(4) DUPĂ CE SUNTEM NĂSCUȚI DIN NOU, CE VOM DORI SĂ FACEM PENTRU CEI PE CARE I-AM NEDREPTĂȚIT?

Luca 19:8

Studiu Aprofundat: Exod 22:1; Matei 5:23, 24; Luca 3:8; 1 Samuel 12:3; 2 Samuel 12:6

Nu există dovadă a unei adevărate pocăințe dacă aceasta nu se dă pe față prin fapte de schimbare și îndreptare a vieții. Dacă îndeplinește ce a făgăduit, dacă dă înapoi ce a furat, dacă își mărturisește păcatele și iubește pe Dumnezeu și pe aproapele său, păcătosul poate fi atunci sigur că a trecut de la moarte la viață.

Când, ca ființe greșite și păcătoase, noi venim la Hristos și devenim părtași ai harului Său iertător, atunci iubirea inundă inimile noastre. Atunci orice sarcină ni se pare ușoară, căci jugul pe care Domnul Hristos îl pune asupra noastră este ușor. Împlinirea datoriei devine o desfătare și sacrificiul, o plăcere. Calea care înainte se părea învăluită în întuneric ajunge acum luminată de razele strălucitoare ale Soarelui neprihănirii.

(5) CARE ESTE SURSA DE DRAGOSTE CARE SCHIMBĂ, UMPLE ȘI SE REVARSA DIN INIMA SCHIMBATĂ PRIN MILA LUI HRISTOS?

---

1 Tesalonoceni 3:12

Studiu Aprofundat: 1 Ioan 4:7-13; 1 Tesaloniceni 4:9; Iacob 1:17; Galateni 5:22; 2 Timotei 1:7

Frumusețea caracterului lui Hristos va fi văzută în urmașii Săi. Pentru El era o plăcere să facă voia lui Dumnezeu. Iubirea față de Dumnezeu și zelul pentru slava Sa erau puterea ce controla viața Mântuitorului nostru. Iubirea înfrumuseța și înnobila toate acțiunile Lui. Iubirea este de la Dumnezeu. Inima neconsacrată nu poate fi izvorul ei și deci n-o poate manifesta. O astfel de iubire nu poate fi găsită decât în lumina în care Hristos este prezent, în care domnește El. “Noi îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi” (1 Ioan 4,19). În inima reînnoită prin harul divin, iubirea este principiul ce se află la baza oricărei acțiuni. Ea transformă caracterul, stăpânește și conduce impulsunile, controlează pasiunile, învinge vrăjmășia și înnobilează afecțiunile. Această dragoste, cultivată în suflet, face ca viața să fie plăcută și răspândește o influență înnobilitoare în jurul nostru.

(6) CE VOM DORI SĂ FACEM CA SĂ NE ARĂTĂM DRAGOSTEA NOASTRĂ CĂTRE DUMNEZEU?

Ioan 14:15

Studiu Aprofundat: Ioan 14:21; 15:10-14; 21:15-17; Matei 25:34-40; 1 Ioan 2:3-6; 4:19-21

(7) DE CE ASCULTAREA, PRIN PUTEREA LUI HRISTOS, ESTE ESENȚIALĂ ÎN RELAȚIA NOASTRĂ CU EL?

---

1 Ioan 2:4

Studiu Aprofundat: 1 Ioan 1:6-10; 4:20, 21; Iacob 2:14-16; Tit 1:16; 2 Timotei 3:5

Două sunt greșelile împotriva cărora copiii lui Dumnezeu: mai cu seamă aceia care acum au ajuns să se încreadă în harul Său: trebuie în mod deosebit să se păzească. Prima, de care ne-am mai ocupat, este aceea de a se bizui pe propriile lor fapte, încrezându-se în tot ceea ce vor putea face ele, pentru a-i aduce în armonie cu Dumnezeu. Tot ce poate face omul fără Dumnezeu este mânjit de egoism și păcat. Numai harul Domnului Hristos, prin credință, este acela care ne poate face sfinți.

În opoziție cu aceasta, dar nu mai puțin primejdioasă, este rătăcirea de a considera că credința în Hristos scutește pe oameni de păzirea legii lui Dumnezeu; și că, deoarece noi devenim părtași harului lui Hristos numai prin credință, faptele noastre nu au nimic de-a face cu mântuirea noastră.

(8) CE A PROMIS HRISTOS CĂ VA FACE ÎN NOI CÂND SUNTEM NĂSCUȚI DIN NOU?

Evrei 10:16

Studiu Aprofundat: Evrei 8:8-10; Ieremia 31:33, 34; 32:40; Romani 8:2-4; Deuteronom 30:6; Psalmi 37:31; 40:8; Isaia 51:7; Ezechiel 11:19, 20; 36:26, 27

Dar să reținem faptul că ascultarea nu este numai o simplă și formală supunere, ci o slujire din iubire. Legea lui Dumnezeu este însăși expresia naturii Sale. Ea este întruparea marelui principiu al iubirii și deci este temelia guvernării Sale în cer și pe pământ. Dacă inima noastră este reînnoită după chipul lui Dumnezeu, dacă iubirea divină este implantată în suflet, atunci nu va fi oare legea lui Dumnezeu împlinită în viața noastră? Când principiul iubirii este sădit în inimă, când păcătosul este reînnoit după chipul Celui care l-a creat, atunci este împlinită făgăduința noului legământ: “Voi pune Legile Mele în inimile lor și le voi scrie în mintea lor”. Și dacă legea este scrisă în inimă, atunci nu va modela ea oare viața? Ascultarea: slujirea și supunerea loială a iubirii: este adevăratul semn al faptului că suntem ucenicii Săi. De aceea spune Sfânta Scriptură: “Căci dragostea lui Dumnezeu stă în păzirea poruncilor”. “Cine zice ‘Îl cunosc’ și nu păzește

poruncile Lui, este un mincinos și adevărul nu este în el” (1 Ioan 5,3; 2,4). În loc de a scuti pe om de ascultarea de legea lui Dumnezeu, credința, și numai ea, este aceea care ne face părtași harului lui Hristos, care ne face în stare să-I dăm ascultare.

(9) PRIN CE INDICĂM PE CARE DOMN ÎL SERVIM?

Matei 7:16, 20

Studiu Aprofundat: Luca 6:43-45; Ioan 15:4-7; Iacob 3:12

Noi nu ne câștigăm mântuirea prin ascultarea noastră; pentru că mântuirea este darul fără plată al lui Dumnezeu, care poate fi primit prin credință. Dar ascultarea este rodul credinței. “Știți că El S-a arătat ca să ia păcatele; și în El nu este păcat”. “Oricine rămâne în El, nu păcătuiește; oricine păcătuiește, nu L-a văzut nici nu L-a cunoscut” (1 Ioan 3,5.6). Iată adevărata dovadă! Dacă rămânem în Hristos și dacă iubirea lui Dumnezeu locuiește în noi, atunci simțămintele, cugetele, planurile și acțiunile noastre, toate vor fi în armonie cu voința lui Dumnezeu, așa cum este ea exprimată în preceptele legii Sale sfinte. “Copilașilor, nimeni să nu vă înșele! Cine trăiește în neprihănire, este neprihănit, cum El însuși este neprihănit” (1 Ioan 3,7). Neprihănirea este definită de standardul legii sfinte a lui Dumnezeu, așa cum este el exprimat în Cele Zece Porunci date pe Sinai.

(10) CARE DOUĂ ELEMENTE AR TREBUI SĂ FIE PREZENTE ÎN MOD EGAL ÎN VIAȚA NOASTRĂ DUPĂ CE NE-AM PREDAT INIMA DOMNULUI?

Iacob 2:17 .

Studiu Aprofundat: Iacob 2:14, 19, 20, 26; 1 Tesaloniceni 1:3; 1 Timotei 1:5; 2 Petru 1:5-9; Galateni 5:6; 2 Tesaloniceni 1:11; Efeseni 2:8-10

Acea așa-numită credință în Hristos care învață că păcătosul este scutit de obligația de a asculta de Dumnezeu nu este credință, ci încumetare. “Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu”. “Tot așa și credința; dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși”. Domnul Hristos mărturisea despre Sine mai înainte ca să vină pe pământ: “Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule, și Legea Ta este în fundul inimii mele” (Psalmul 40,8). Și chiar înainte de a Se înălța iarăși la ceruri, El a declarat: “Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân

în dragostea Lui” (Ioan 15,10). Sfânta Scriptură ne spune: “Și prin aceasta știm că îl cunoaștem, dacă păzim poruncile Lui” Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus” (1 Ioan 2,3-6).

(11) CE EXEMPLU AR TREBUI SĂ URMĂM CA MODEL PENTRU O VIAȚĂ DE CREDINȚĂ ȘI DE SERVIRE?

---

1 Petru 2:21

Studiu Aprofundat: Matei 10:38, 39; Psalmi 85:13; Efeseni 5:1, 2; Filipeni 2:4, 5; 1 Ioan 2:3-6; 3:16-18; Luca 9:23-25; Evrei 12:1, 2

(12) CE CARACTERISTICĂ, PROMISĂ DE HRISTOS CELOR FLĂMÂNZI ȘI ÎNSETAȚI DUPĂ EA, AR TREBUI NOI SĂ CĂUTĂM?

Matei 5:6

Studiu Aprofundat: Filipeni 1:6; 3:9, 12-14; Proverbe 15:9; 1 Timotei 6:11; 2 Timotei 2:22

Condiția dobândirii vieții veșnice este astăzi exact aceeași care a fost dintotdeauna: aceeași care a fost în grădina Edenului înainte de căderea primilor noștri părinți: perfectă ascultare de legea lui Dumnezeu, o desăvârșită neprihănire. Dacă viața veșnică s-ar acorda în alte condiții, care să ceară păcătosului mai puțin decât aceasta, atunci fericirea întregului Univers ar fi în primejdie. Atunci calea pentru păcat ar fi liberă, cu tot cortegiul lui de vaiuri și mizerie, care ar rămâne veșnice.

(13) CE PRIVILEGIU NE OFERĂ DUMNEZEU FIECĂRUIA DINTRE NOI?

---

2 Peter 1:4

Studiu Aprofundat: Ezechiel 36:25-27; 2 Corinteni 3:18; 6:17, 18; Efeseni 4:23, 24; Evrei 8:10-12; 12:10; Ioan 1:12, 13; Coloseni 3:10

(14) CE DARURI ACORDATE PRIN SÂNGELE LUI HRISTOS, PRIN MILA SA NE ASIGURĂ NEPRIHĂNIREA?

Efesenii 1:7

Studiu Aprofundat: Colosenii 1:14; 1 Corinteni 1:30; Romani 3:24-26; Evrei 9:12-15; 10:16-19; 1 Petru 1:18, 19; 1 Ioan 2:2; 4:10; Apocalipsa 5:9; Psalmi 130:7

Pentru Adam, a fost posibil, înainte de căderea sa în păcat, să-și formeze un caracter drept prin ascultare de legea lui Dumnezeu. Dar el a dat greș în a face aceasta și, prin păcatul său, natura noastră este decăzută, iar prin noi înșine nu putem ajunge neprihăniți. Deoarece suntem păcătoși, nesfinți, nu putem păzi în mod desăvârșit legea cea sfântă a lui Dumnezeu. Noi nu avem o neprihănire a noastră, cu care să facem față, să răspundem cerințelor legii lui Dumnezeu. Dar Domnul Hristos a găsit o cale de scăpare pentru noi. El a trăit pe pământ în mijlocul încercărilor și ispitelor, așa cum trebuie să trăim și noi. El a trăit o viață fără păcat. A murit pentru noi și acum Se oferă să ia păcatele noastre și să ne dea în schimb neprihănirea Sa. Dacă ne predăm Lui și-L primim ca Mântuitor personal, atunci, așa păcătoasă cum ar fi viața noastră, noi suntem socotiți neprihăniți pentru El și prin El. Caracterul Domnului Hristos este pus atunci în locul caracterului nostru, și suntem primiți înaintea lui Dumnezeu ca și când n-am fi păcătuit niciodată.

(15) DUPĂ EXPERIENȚA NAȘTERII DIN NOU ÎN HRISTOS, CUM CONTINUĂM SĂ RĂMÂNEM ȘI SĂ CREȘTEM ÎN EL?

Galatenii 2:20

Studiu Aprofundat: Romani 1:17; 5:2; 1 Petru 1:5-9; 2 Corinteni 1:24; 5:7; Evrei 12:2; 11:6

Domnul Hristos schimbă inima. El locuiește prin credință în inima ta. Trebuie să păstrezi această legătură cu Hristos prin credință și printr-o continuă consacrare a voinței tale Lui și, atâta vreme cât faci acest lucru, El va lucra în tine și voința și înfăptuirea, după buna Sa găsim cu cale. Astfel poți spune: “Viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine”. De aceea spunea Domnul Hristos ucenicilor Săi: “Fiindcă nu voi veți vorbi,

ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi” (Matei 10,20). Atunci, având pe Hristos lucrând în voi, veți da pe față același spirit și veți face aceleași fapte bune: fapte ale neprihănirii și ascultării.

Așadar, noi nu avem nimic în noi înșine cu care să ne mândrim. Nu avem nici un motiv pentru înălțare de sine. Singura noastră speranță este neprihănirea Domnului Hristos, care ne este atribuită, și acea lucrare prin care Duhul Sfânt lucrează în și prin noi.

(16) CE DECLARAȚIE ÎN ACEST VERS ARATĂ EXISTENȚA A DOUĂ FELURI DIFERITE DE CREDINȚĂ?

Iacob 2:19

Studiu Aprofundat: Iacob 2:20; Matei 8:29; Luca 4:34; Fapte 19:15; 1 Petru 1:5

Când vorbim despre credință, atunci trebuie să facem totdeauna o deosebire în mintea noastră. Există un fel de credință care este cu totul deosebită de adevărata credință. Existența și puterea lui Dumnezeu, adevărul Cuvântului Său sunt realități pe care nici Satana și îngerii săi nu le pot tăgădui. Sfânta Scriptură ne spune că “...și dracii cred... și se înfioară”. Dar aceasta nu este credință. Acolo unde este nu numai credință în Cuvântul lui Dumnezeu, ci și o supunere a voinței noastre lui Dumnezeu, acolo unde inima este consacrată Lui, iar simțămintele îi aparțin, acolo este credință: o credință care lucrează prin iubire și care curățește ființa. Prin această credință inima este înnoită după chipul lui Dumnezeu. Iar inima care, în starea ei nereînnoită, nu se supunea legii lui Dumnezeu și nici nu se putea supune acum își găsește plăcerea în preceptele ei sfinte, exclamând împreună cu psalmistul: “Cât de mult iubesc Legea Ta!” (Psalmul 119,97). Astfel, neprihănirea pe care o dă legea este împlinită în noi, care nu mai trăim “după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului” (Romani 8,1).

(17) CÂT TIMP VA CONTINUA HRISTOS, CU RĂBDARE, SĂ NE RAFINEZE CARACTERELE?

Filipeni 1:6

Studiu Aprofundat: Evrei 12:2; 13:20, 21; Filipeni 2:13; Psalmi 138:8; 1 Tesaloniceni 5:23, 24; 1 Petru 5:10; 1 Corinteni 1:8, 9; 2 Corinteni 9:8

Mai sunt și din aceia care au cunoscut iubirea plină de iertare a Domnului Hristos și care în adevăr doresc să fie copii ai lui Dumnezeu și totuși își dau seama de nedesăvârșirea caracterului lor, de viața lor plină de greșeli și încep să se îndoiască de faptul că inimile lor au fost cu adevărat reînnoite prin Duhul Sfânt. Unora ca aceștia le spun: Nu dați înapoi cuprinși de disperare! Va trebui adesea să ne plecăm și să plângem la picioarele Domnului Hristos din cauza scăderilor și greșelilor noastre, dar nu trebuie să ne descurajăm. Chiar dacă suntem biruiți de vrăjmaș, nu suntem lepădați, nu suntem uitați și respinși de Dumnezeu.

(18) DACĂ NOI CĂDEM DIN NOU ÎN PĂCAT ÎN TIMPUL ACESTA DE O VIAȚĂ DE CONSTRUIRE A CARACTERULUI, PE CE PROMISIUNE MINUNATĂ PUTEM SĂ NE ÎNCREDEM?

---

1 Ioan 2:1

Studiu Aprofundat: Romani 8:34; 1 Timotei 2:5; Evrei 7:24, 25; 9:24

Domnul Hristos este la dreapta lui Dumnezeu, mijlocind pentru noi. Să nu uităm cuvintele Domnului Hristos: “Căci Tatăl însuși vă iubește” (Ioan 16,27). El vrea să vă facă iarăși după chipul Său și să vadă reflectându-se în voi curăția și sfințenia Lui. Dacă vă veți supune Lui, El care a început această lucrare bună în voi, o va duce mai departe până la ziua revenirii Domnului Hristos. Rugați-vă cu mai multă căldură; credeți mai mult! Și atunci când vom ajunge să nu ne mai punem încredere în propria noastră putere, să ne prindem puternic de Răscumpărătorul nostru, atunci îl vom lăuda pe El, care este sănătatea ființei noastre.

(19) DUPĂ CE SUNTEM NĂSCUȚI DIN NOU ȘI SUNTEM ÎN ACEST PROCES DE CREȘTERE, CE VOM ÎNȚELEGE?

Isaia 64:6

Studiu Aprofundat: Isaia 53:6; Ecclesiast 7:20; Job 15:16; Efeseni 2:1-3; Psalmi 51:5; 130:3; Romani 7:18, 24; 3:23; 1 Ioan 1:8; Ioan 15:5

Cu cât te vei apropia mai mult de Hristos, cu atât vei recunoaște mai mult păcătoșenia ta, căci atunci vei avea o viziune mai clară, iar imperfecțiunile tale vor apărea mai mari și în vădit contrast cu desăvârșirea Sa. Aceasta este

dovada faptului că amăgirile lui Satana și-au pierdut puterea și că influența dătătoare de viață a Duhului lui Dumnezeu lucrează în tine.

Nu poate fi iubire profundă pentru Domnul Hristos în inima care nu-și dă seama de propria ei păcătoșenie. Ființa care este transformată prin harul lui Hristos va admira caracterul Său divin; dar dacă nu ne vedem diformitatea morală, aceasta este dovada de netăgăduit că n-am ajuns să vedem frumusețea și desăvârșirea caracterului Domnului Hristos.

Cu cât vom încerca să ne prețuim mai puțin, cu atât vom căuta să prețuim mai mult curăția și dragostea infinite ale Mântuitorului nostru. O recunoaștere a păcătoșeniei noastre ne îndreaptă către Acela care poate ierta. Când păcătosul, dându-și seama de neputința lui, va căuta pe Hristos, atunci Acesta i Se va descoperi în toată puterea. Cu cât recunoașterea nevoii noastre ne va îndrepta mai mult spre El și spre Cuvântul lui Dumnezeu, cu atât mai înalte vor fi convingerile noastre despre caracterul Său și cu atât mai clar vom reflecta chipul Său.

Prin mila Sa, aleg să merg pe urmele lui Hristos și să-L urmez pe El ca Domn.

Încercuiți:

Da

Nehotărât

Rugăciunea mea este ca roadele Duhului Sfânt să se vadă în mine și să reflectez caracterul Său sfânt și neprihănirea Sa.

Încercuiți:

Da

Nehotărât

Forma de Studiu Biblic (C) Merlin Beerman

www.RevelationPublications.com

Textul Adaptat din “Calea către Hristos” de E.G. White.

Ilustrații de (C) Goodsalt - www.goodsalt.com

Traducerea Întrebărilor și Răspunsurilor de

Lili O’Ara în colaborare cu Ilzi Sora.

Versetele Biblice sunt citate din versiunile: Cornilescu, Nouă Traducere În Limba Română și Noul Testament tradus în limbaj simplu (TLCR). Vă rugăm să fotocopiați sau să descărcați aceste lecții din website-ul nostru și să le împărtășiți cu alții! Această colecție nu poate fi modificată sau vândută fără permisiunea în scris de la Editura Revelation Publications. Această notă privind drepturile de autor trebuie să rămână în orice exemplar sau copie succesivă.